

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számítatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyiltér sora 25 kr.
A hirdetés és nyiltér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Pályaválasztás.

(B.) A vége felé jár már az iskolai év s kellő közepén vagyunk az évről vizsgálatok izgalmainak, azért éppen alkalomszerű most arról beszélni, a mi már most is, de a közel jövőben még inkább fog sok szülőt aggasztani: a pályaválasztásról.

Tudjuk azt, hogy a legtöbb magyar szülő hő vágya az, hogy fiából ügyvéd, doktor, táblabíró stb legyen és csak nagyon kevés azoknak a száma, kik fiaikat azzal az elhatározással küldik az iskolába, hogy legyen belőle jó, tanult, iparos vagy kereskedő. Nézzük csak a középiskolák alsóbb osztályait, hogy milyen népesekek, s mily kétségbeesett harcot vívnak a szülők gyermekeikért a tanárokkal, csak hogy egyik osztályból áterőszakolhassák a másikba. A magyar szülő szeméi előtt mindig egy bizonyos hivatal lebeg már az első beiratás alkalmával, a melybe fiát belesegíteni szeretné, s ezért az ábrándképért véres verejtéket izzad. A hivatalnoki pályába vetett hite és bizodalma elvakulttá teszi, s nem látja meg, hogy kevesebb gondal sokkal jövedelmezőbb és biztosabb pályát találhatna gyermeke számára. De a magyar szülő még akkor is, mikor minden aggódása és törekvése hiábavalónak bizonyult, mert a leendett táblabíró az érettségi előtt vagy után, a mi végtére szinte teljesen egyre megy, felmondja a szolgálatot, még akkor is egy utolsó kísérletképpen valamely kisebb foku hivatalnoki pályára után néz fia számára, ahelyett, hogy valamely iparágat vagy kereskedelmet sajátíttatna el vele.

Hiában, a magyar inkább szánt-vet, inkább görnyed a hivatalnoki asztal mellett, gyakran egész életén keresztül, mint egyszerű irnok, nem sokkal több ennél, de az iparos és kereskedő pályára után nem vonzódik. Azonban e téren is, az utóbbi évtizedekben nagy haladást tapasztalhatunk, de mi ez a százados elmaradottságunkhoz viszonyítva? A műveltség rohamos terjedésével mindinkább hódít az a meggyőződés, hogy hazánk közgazdasági szükségletét a mezőgazdaság többé ki nem elégítheti, azért nekünk, ha haladni, ha megerősödni akarunk, az ipar terén különösen, de a kereskedelem terén is, kell első sorban a múlt idők mulasztásait pótolnunk és bátyákat emelnünk hazánk jólétének biztosítására.

Vessünk csak egy pillantást hazánk jelenlegi közgazdasági helyzetére és azonnal szemünkbe kell hogy tűnjön az, hogy hazánk gazdasági átalakulás előtt áll, mely minden pillanatban bekövetkezhetik.

S ha a majd a gazdasági elválás megtörténik és önálló vámterületet fogunk kapni, akkor sok régi dolog fog romba dőlni, sok új dolog fog rövid fennállás után eltűnni, szóval lesz majd lázas kísérletezés, kétségbeesett erőfeszítés, míg végre újból a rendes kerékvágásba jöhet minden.

Ezen átalakulással járó bajok és veszedelmek, a magyar társadalomra háramlanak s azért kívánatos volna, hogy majd a haszonból is legyen részünk.

Magyarországnak jelenleg nincs iparága, a mi a közös vámterület mellett eddig nem volt feltétlen szükséges. Azonban eljön az idő, és rohamosan kezeledik is már, midőn gyáripart kell teremteni. Lesznek idegenek nagy számmal, akik majd szívesen fognak ipart alapítani hazánk területén, s csak egy dolog az, a mi a fejlődést majd megakasztja: a gyári vállalatokhoz szükséges képzett munkások és értelmi erők hiánya. Az idegen elfogja hozni tőkét hozzá, s mivel érdeke is úgy kívánja, körülnéz, hogy a helyi viszonyokat jól ismerő vezetőkre és munkásokra tegyen szert, s ha majdan nem fog találni, kénytelen lesz külföldit foglalkoztatni. Mert azt csak mindenki belátja, hogy ha az idegen nálunk gyárat alapít, első gondja az kell legyen, hogy a mi embereinket foglalkoztassa, sőt egyenlő képesség mellett előnyben kell, hogy részesítse a magyar erőt, mivel neki ez jobb szolgálatokat tehet. Az idegen tőke bevándorlása már is érezhető s még inkább érezhető lesz a közel jövőben, mert az iparos-állam felé való haladásunkat senki sem vonhatja már kétségbe.

Ily körülmények között a műszaki és ipari szakismereteknek az értéke nagy áremelkedésre számíthat. Minél több ipartelep létesül, annál nagyobb szükség lesz a szakőrökre s majd ezeket is úgy veszik, a mint kapják.

Közgazdaságunk gyorsan közeledik a kifejléshez s csak az a félsz, hogy ha nem készülünk elő, kénytelenek leszünk átengedni a hasznát az idegennek; már pedig, ha egyszer ezek a kormányrudat a kezükbe kapják, nem egykönnyen fogják többé kiereszteni csak azért, mert talán később nekünk is lesznek tanult kormányosaink. Iparkodjunk azért, nehogy elkéssünk, s a jövő munkás generáció vezetői az idegen elemekből táboroztassanak össze, hanem készüljünk jó előre, hogy a magyar elem szolgáltassa azt ki.

Óhajtható volna azért, hogy most, a pályaválasztás idején a magyar családok ezen igen fontos körülményt is számításba vennék és értékesíteni törekednének. Egyidőre igen kívánatos volna, hogy a magyar családok iskolavégzett fia számára ne csak kizárólag a régi megszokott pályákat választanák, hanem a kor szükségleteinek megfelelően, ipari és műszaki pályákat keressék föl számosabban a magyar ifjak.

Belföld.

Székely és csángó leányok.

László Gyula kamarai titkár tollából egy igen érdekes tanulmány jelent, a mely székely és csángó leányoknak Oláhországba való kivándorlását kívánja megszoritani.

Évtizedek óta halljuk, — írja — hogy a határszéli vidékek székely és csángó leányai százanként vándorolnak ki Oláhországba, alárendelt cseléd szolgálatok végzésére. Arról is tudunk, hogy e leányoknak egy része nem marad meg a becsület útján, kint ragad és czégrézteti a magyar nevet, ha ugyan mihamarább el nem oláhosodik. Arról is hallottunk, hogy gaz lélekkufárok az ellenőrzés hiánya folytán, már idehaza hálójukba kerítik a székely és csángó leányokat s busás haszonnal üzérkednek velök. És

végül épp napjainkban azt is tapasztaljuk, hogy az oláhországi nagy városok, romlott csöcselékéveli sűrűn érintkező határszéli székely és csángó nép erkölcsi rohamosan hanyatlak, züllik és koldusodik.

És e jelenségekkel szemben tétlenül áll a magyar társadalom. Pedig mindenki ismeri a szegény székely és csángó leányok szomorú sorsát, de csodálatosképpen érettök nem tesz senki semmit. Még csak kísérlet sem történt eddig e szegény leányok megmentésére, még csak jóakaratu szándék nem nyilvánult érdekükben. Mert úgy vélekedik a felületesen ítélkező nagy közönség, hogy csak a selejtes elem megy ki és romlik el oda át, a melytől jobb szabadulni.

Igy, a társadalom közönye miatt elfajult a székely leányokkal való üzérkedés annyira, hogy ma utlevél nélkül lélekkufárok százanként viszik a hegyeken át, kerülő utakon a fiatal leányokat és a mi aggasztóan elszomorító — a szülők tudtával, azok beleegyezésével.

Mi természetesebb, minthogy a határszéli megyék egész területéről, Háromszék-, Csik- és Brassóvármegyék minden egyes községéből vannak utlevéllel és vannak a nélkül is Oláhországban fölös számmal leányok, a kiknek összes számát ezerekre lehet tenni. Csak a leányokét. És e leányok leg többjére, ha idejében vissza nem térnek, hontalanság, elzüllés, megvetés és halálukig tartó nyomor vár. A napokban hallottam a predeáli határszéli állomásnál, ottani magyar hivatalnokoktól, hogy náluk gyakori eset, hogy Oláhországból vissza vetődő rongyos székely nők az éhségtől kimerülve összeesnek.

A magyar társadalom fölötté csodálkozik és boszankodik azon, hogy az oláhok oly merészen, mondhatni vakmerően támadják a magyarok alkotmányát, közigazgatását, kulturáját és jogait. Ha a magyar közönség látná, hogy általában mily romlott, mennyire műveletlen, mily kapzsi, egymással összeférhetetlen, az uralkodó faj előtt meghunyászkodó, alázatos és alkamazkodó az a magyarság, amely Oláhországban kiszorultan él, akkor némi magyarázatát lenné az oláhok vakmerőségének. Az oláh a hozzájuk vándorló és reájuk szorult többnyire megvetés és guny tárgyául szolgáló magyarság után itél egész Magyarországról, úgy gondolkozván, hogy mind olyanok a magyarok. Egy Oláhországban nevelkedett magyar embertől hallottam, hogy ő addig míg Magyarországra nem jött, el sem tudta képzelni, hogy tekintélyes magyar emberek, magyar urak is lehetnek. Odaát a magyarság zöme ki van zárva a társadalomból.

Ott a székely és csángó leányokra renkívül bizonytalan jövő vár, nagyobb részük elherved, elpusztul időnapelött. Valóban iróniája a sorsnak, hogy az ország keleti részének védelmében örökös dicső harczban álló székely és csángó nép így pusztul megalázkodva, nemzetiségéből és jobb érzéseiből kivetkezve, tehetetlen préda gyanánt idegen földön.

Vajjon van-e jogunk elítélni a székely leányokat, mikor megmentésükért éppenséggel semmit sem teszünk, mikor megtűnjük, hogy gaz lélekkufárok egész Erdély határvonalán virágzó leánykereskedést üzzenek? És vajjon igazságosak vagyunk-e akkor, mikor e kivándorló leányokról már előre rosszat tétélezünk föl?

Igazságtalanul ítélkezünk, mert részben a mi hibánk, a művelt társadalomé a leányok szertelen kivándorlása. Mi vagyunk felelősek, amiért az elnemzetietlenség és elzüllés a székely és csángó leányok között oly gyakori.

Magyarország nagy városai cselédhiányban vannak, s mindenhol szívesen fogadnák a székely és csángó leányokat, jó bért is adnának s éppen azért, mert székelyek jó bánásmódban részesítenék és idehaza magyaroknak maradnának.

A székelyföld nyugati részeiben már megkez-

dődött a munkakeresőknek saját hazánk belsejébe való gravitálása. Kolozsvárra, Aradra, Budapestre százként mennek székelyföldről a szolgálattevők és mondhatom, miként legujabban Budapesten személyesen is meggyőződtem, különösen a leányokkal meg vannak elégedve, ott a székely leányok cselédeknek nagyon keresettek, mert takarosak, tiszták és tanulékonyak.

És én meg vagyok győződve, — írja tovább — hogy a keleti határszélekről is szivesebben erre menének a kezemunkájokra utalt szegény leányok, csak lenne ki őket erre figyelmeztetné, tanácsolná és vezetné. Nekem a berecki anyák mikor gyermekeik könnyelmű eladásáért fedtettem, azt felelték, hogy szívesen adnák ők leányaikat Oláhország helyett Magyarországra szolgálatba, ha lenne aki őket e részben jóakarattal utasítaná. Így nem tudván merre fogni, a nyomor, kenyérhiánya arra kényszeríti őket, hogy a gyermekeiket odaadják Oláhországi közvetítőknek.

Meg van a lehetőség arra nézve, hogy a leányok tisztességes foglalkoztatása és becsületes kenyérkeresete idehaza biztosított. Van immár vasut, van olcsó utazás, vannak humánus egyesületek, amelyek jóakarattal nyújtanak támogatást a szegény népnek. *Budapesten a Mártha egyesület, közvetítő irodájával, cseléd otthonával* valódi jótéteményt gyakorol a jó erkölcsű leányokkal szemben és ez az egyesület, a mint velem közölték, *kész örömmel karolja föl a székely és csángó leányok ügyét is.* A többi magyarországi városok nőegyesületei is kétségkívül nyújtanak ilyes támogatást, csak a székelyföldi nőegyesületek vegyék kezükbe a közvetítés munkáját s a székely és csángó leányok megmentése elértik.

A kivándorlás megállítására szerző egy kilencz pontu intézkedést dolgozott ki, a melyben a székely leányok itthoni elhelyezésére Budapesten a *Mártha Egyesület*-, vidéki városokban a helyi Nőegyesületeknek teszi feladatává és a mennyiben ilyen egyesületek a határszéli városokban még nem léteznének, azok tisztán az akció vezetése céljából is mihamarább megalakítandók.

Ez egyesületek aztán azon községekkel, a melyek a kivándorlás által veszélyeztetve vannak közreműködő tagokkal lépnek érintkezésbe és alkalmas módon közlik a lakossággal, hogy szolgálatba lépő leányok, itt a hazában tisztességes uri házhoz elhelyeztetnek.

A jelentkezők listáját esetről-esetre közlik a Mártha-egyesülettel, vagy azon hason egylettel, a mely a cseléd leányokat közvetíteni akarják.

Hisszük, hogy a szakértelemmel kidolgozott tanulmányt az egyes határszéli városok intéző körei tanulmány tárgyává teszik, hogy a székely vármegyék e rákfenéje végre-valahára rendezve és a jó dolgu, kitartó munkás nép teljes elzülése meggátolva legyen!

Külföld.

Dreyfus.

A párisi semmitűszék Dreyfusnak megadta a perújítást s ügyét a rennes-i haditörvényszék elé utasította.

Az egész világot a jog és humanizmus diadalkiáltása gyanánt járja be ez a hír. Eljut az Atlanti ocean alatt még ma a távoli Ördög-szigetre, ahol már ötödik esztendeje sinlik elmesorvasztó magányában a korszak nagy rajba. Eljut Angolországnak egyik falujába, ahol Zola Emil, a nagy író él száműzetésben hű feleségével és várja azt a napot, melynek elérézéséről bizonyosabb volt mind amaz. Eljut a francia katonai fogházak egyikébe, ahol Picquart ezredes most már 16-ik hónapja ül azért az igazságért, ami nem is volt az övé, de egész életét mégis belevette, mivel igazság volt a neve. És eljut mindenüvé; szinte az egész földkerekséget körül szágulda, hogy bizalmat, erőt és lelkesedést öntsön mindenki szívébe, aki akármiféle elnyomott igazságért harcol. Mert a századnak ezt a hatalmas drámáját az igaz embereknek és a nagylelkűeknek bátorságára írta a történet láthatatlan keze s nem a hazugságok, képmutatók, gyávák és kicsinyhitűek öröme. Szörnyű dráma és fölülte hosszú; de az emberiség géniusza nem ismeri a rövid-lélegzetű modern genret, mivel milliónyi milliók és évszázadok számára dolgozik.

Legendeszerű ennek az igazsággyilkolásnak és igazság-föltámadásnak elmondása még főbb vonásokban is. Dreyfus tüzérszázadost 1894 december havában ítélte el hazaárulás miatt örökös deportációra

a párisi haditörvényszék, a francia vezérkar, a kormány és a patriotizmus általános helyeslése mellett.

Bámulatos és fölülte tulságos harca volt ez az igazságnak a gazemberségek, előítéletek, gyávagságok és ostobaságok óriási hadseregével. Egyenlőtlen harc is egyuttal. A hazafias előítéletek ezuttal az utóbbi táborba sorakoztak s a pokol erejét szaporították. A monarchikus-katonai és klerikális csöcselék elvetette Franciaország esztét s úgy látszott, hogy Dreyfus neve egy borzasztó forradalom okozójává lesz. S ezzel szemközt a „Dreyfusardok“ tábora nemcsak nevetségesen kicsiny volt, de a mi még ennél is gyöngébbé tette, megvetés és közüldözés tárgya. És, ime, mégis ez a megvetett, üldözött, becsukott vagy száműzetésbe menekült kezebség volt az erősebb, mivel az igazság mellette volt.

És milyen csodás jellemek domborodtak ki ebből a pokoli perből egymásután, élő mintái az irodalomnak, drámának és emberi gondolkodásnak. Maga Zola Emile, az író, aki sem Dreyfust, sem Picquart-t, sem a romlott katoná-urakat és tökfilkó államférfiakat annak előtte sohasem ismerte, de mégis belevette egész dicsőségét és egész életét egy ismeretlenért, aki még hozzá „zsidó“ volt. Picquart, Dreytusné, a hű feleség és anya, Sandherr ezredes, Henry alezredes, Boisdeffre, Gonse, Pellieux, Billot tabornokok, Mercier hadügyminiszter. És maga ez a szépnemű Du Paty de Clam, jakit Zola a rossz regények és a spiritizmus erkölcsi áldozata gyanánt tüntet föl.

Mennyi fenyegetőzése, zsarolása fölfelé a bukófélben levő büntetéseknél s mily neveltséges szinpadipose-ok, amelyek a hadsereg dicsőségébe burkolják a legnagyobb gazetteket. Mi lett volna Franciaországból, ha Dreyfus igazait sikerül elnyomni s ha pl. a francia hadsereget ugyanezek a romlott egyének és vállrojtos tökfilkók vezetik háboruba! Mert ez ugyanaz a fényes császári csöcselék volt megint a közhatalom élén, amely III. Napoleonnal Franciaországot egyszer már a romlásba döntötte.

Franciaországot, úgy látszik, a szabad intézmények ereje mentette meg ottól a „csöcselékuralomtól.“ Dreyfus neve és martirsága is bizonyosan; de bármily megható legyen egy ember ártatlan szenvedése és bármily jogos az ujjongás, ha az igazság győzedelmeskedik a legnagyobb politiai hatalom: a nemzeti fanatizmus fölött a komoly tanulság még is csak abban van a nemzetekre nézve, hogy akár az egyes ember szabadsága, akár az egész nemzet biztossága érdekében gondoskodjanak előre az igazság biztosítékairól.

Es emberileg szebb és megnyugtatóbb megoldása sem lehet ennek a nagy drámának, mintha Dreyfust a maga fegyvertársai rehabilitálják úgy, amint azt ő maga is kérte védője által a semmitűszéktől.

Ez az, amit Dreyfus neve alá foglalva kell megfigyelni s ami még ennél is fontosab: megérteni.

K. G.

Ujdonságok.

Koronázási évforduló.

Csütörtökön, 8-án, mult 32 esztendeje annak, hogy I. Ferenc József Magyarország királyává megkoronáztatott. Az állami hatóságok hivatalos ünneplése, ha I. Ferenc József király nevével van szó, csak a külső dísz, hogy úgy mondjuk: virágfüzére csak egy egész nemzet őszinte örömeinek és belső ünneplésének; ami egyébiránt nincs is naphoz kötve, mivel királyát az egész nemzet igazán szereti és a hol igaz szeretet van, ott az istennek tetsző ünnep szakadatlan.

Az agg kor ezüstje s egy történelmi korszak szenvedése övezi varázsával azt a fejet, amelyet Szent István koronája 32 év előtt megilletett és amelyre két állam hű népe kéri le a Gondviselés áldását, de egyik sem olyan ragaszkodó és meleg szívvel, mint a magyar.

A történetírás géniusza egykor maga is áhitattal fog megállani azon ellenmondásokkal, kibontakozásokkal és szinte csodás fejlődéssel teljes korszak előtt, a melyet I. Ferenc József király és császár uralkodása kitölt. A népek boldogulásának nagy titkait fogja benne bámulni. Hiszen nem csoda-e már is, hogy amíg más nemzetek, mint a német is, nagy hadi dicsőségek, vér, tűz és vas árán jutottak el a béke s a vagyoni és erkölcsi szerencse nagy kincseihez, addig, ime, Magyarország és Ausztria szerencsétlenségek és katasztrófák egész sorából emelkedett föl oly hatalommá, amilyen nem volt soha, egy nagylelkű király bölcsessége folytán, a kinek-

személyében a képzelhető legnagyobb ellentétek békültek össze, hogy egymásra támaszkodva, erős államokat, vagyoni jólétet, műveltséget s a régiéknél tisztább erkölcsöket alkossanak a népek és a világ számára.

A nevezetes évfordulót városunk közönsége, kiváltképpen az egyes hivatalok és testületek, impozáns módon ünnepelték meg. A város már külsőleg is elárulta az ünnepet, amennyiben az összes köz- és igen sok magánépületen is, a nemzeti trikolorral játszott a medardnapi hideg szellő. A gyülekezés kilencz órakor vette kezdetét a vármegyeház előtti téren, a honnan gróf *Haller* főispán és *Jakab* alispán — kik pompás diszmagyarba voltak öltözve — vezetése mellett, a Rákóczi kellemes hangja mellett vonultak föl a katolikusok nagy templomába, hol a misét *Jung-Cseke* Lajos apát-plebános szolgáltatta fényes segédlettel. Innen a reformátusok templomába vonult a fekete ruhás impozáns tömeg, hol meg *Bedő* Ferencz főpap mondotta a könyörgést.

Az istentiszteletek után a közönség nagy része a főreáliskola ünnepélyére ment, ahol az ünnepi beszédet *Nosz* Gusztáv főreáliskolai tanár tartotta, lendületesen ecsetelve a mai nap évfordulójának fontosságát. A műsor hat sikerült pontból állott, melyet élvezettel hallgatott végig az egybegyűlt közönség.

Szép és lélekiemelő volt az egész ünnepség lefolyása és kérjük a Gondviselést, hogy ajándékozza meg e felséges királyt hosszú és kedvező élettel, hogy nemes uralkodását kitéphetetlenül beszöjje történetünkbe s állandóságot biztosíthasson állami és hatalmi életünkben fejedelmi szívének legjobb kívánása szerint.

Személyi hírek. *Kuncz* Elek kir. tankerületi főigazgató a főreáliskola és róm. kath. főgimnázium érettségi vizsgálatainak megejtése végett ma délután városunkba érkezik. Ugyancsak ma érkezik meg *Haraszi* Gyula egyet. ny. r. tanár is, hogy a főreáliskola érettségi vizsgálatán, miut kiküldött kormánybiztos működjék. *Weisz* Henrik belügyminiszteri számvizsgáló e hó 2-ától kezdve, a vármegyei pénztár megvizsgálása végett, városunkban időzik.

A Kossuth-szobor leleplezése. A Maros-Vásárhelyen felállított Kossuth-szobrot hosszas ünnepségek keretében máma leplezik le. A szobor-bizottság igen széleskörű intézkedéseket fogantatosított, hogy a nagyszámmal érkező vendégek kényelmes ellátásban részesüljenek. Vármegyénk képviselőiben *Jakab* Gyula alispán vezetése mellett résztvesznek: dr. *Gyarmathy* Dezső, dr. *Válcsik* Ferencz, *Szabady* Tivadar, *Ugron* Gáspár, *Máthé* Pál, *László* Péter, dr. *Bedő* Sándor, *Végh* Mihály, *Zorger* János és Sz.-Keresztúrról hárman. Az iparos kört *Fischer* Ferencz és *Toth* József képviselik.

Halálozások. E hó 4-én halt el *Vetési* Lajos 31 éves korában. Halálát neje, *Deák* Irma, a szülők és a nagyszámu rokonság gyászolják.

Ugyancsak e hó 6-ikán hunyt el *Máthé* János kereskedő, törvényhatósági biz. tag, életének 47-ik évében. Halálával egyetlen testvérét, *Elizt* borította gyászba. Temetése 8-án történt meg általános részvét közepette.

A községi elemi- és ipariskola vizsgálatai. A községi iskola-bizottság az 1898-99-iki évvégi vizsgálatokat a következő napokra tűzte ki: Junius 15-én (csütörtökön) d. e. községi elemi I-ső osztály *Bod* Károly b. tag jelenlétében; d. u. II-ik osztály *Bedő* Ferencz b. tag jelenlétében; jun. 16-án (pénteken) d. e. III-ik o. *Molnár* K. b. tag jelenlétében.

A kereskedőtanulók vizsgálatára lesz jun. 25-én (vasárnap) d. u., az iparos tanulók vizsgálatára pedig jun. 29-én (csütörtökön) délután lesz.

A munkakiállítás a vizsgálatok folyama alatt junius 25-29-ig bezárólag. Az iparosok és kereskedő tanulók vizsgálataihoz, valamint a munkakiállítás elbírálásához kiküldettek *Hlatki* Miklós, *Rápolti* Domokos és *Kovács* Dániel b. tagok.

A vizsgálatok a régi városház nagytermében tartatnak d. e. 8 órától, d. u. 2 órától kezdődőleg. E vizsgálatokra az érdeklődő közönséget szívesen látja az iskola-bizottság.

Tűzoltók junálisa. Mint említettük volt, a helybeli önkéntes tűzoltó-egylet nyári táncmulatságát ma délután tartja meg a Galter-kertben. A mulatság délután 4 órakor kezdődik, a midőn a tűzoltók a *polgári zenekar* hangjai mellett vonulnak föl a mulatságra, melynek tiszta jövedelme az egylet ruházata fog fordítatni. A belépti díj személyenként 60 kr.

A polgári zenekar. Már régebben említettük volt, hogy az egykor szép sikerrel működött és véglegesen feloszlott polgári zenekart *Solymossy* Endre

ujból szervezte. A tagok egy része a régiek közül került ki s mivel a régi hangszerek is több-kevesebb renováció után újból használhatókká lettek téve, a próbák *Morascher* Hugó vezetése alatt a vármegye-ház kistermében megkezdődtek. A zenekar életrevalósága mellett bizonyít az is, hogy immár két alkalommal működött nyilvánosan s mindkét alkalommal kedvező sikerrel. Harmadik nyilvános szereplése ma délután lesz, amidőn a tűzoltókat fogják a piacról a mulatság színhelyére felkísérni. Az egylet működő tagjai *Morascher* Hugó, *Lang* György, *Kókai* József, *Pap* Sándor, *Goldstein* Mór, *Elekes* Sándor, *Tréfa* József, *Szántó* Ferencz, *Felméri* József, *Verestói* Árpád, *Kállai* József, *Sepsi* Sándor, *Pál* Gyula, *Kökösi* János, *Salamon* Lajos, *Horváth* József, *Zengliczy* Károly, *Barta* Miklós. A zenekarnak temetésen való részvétele végett — melyet igen jutányosan 15—20 frtért teljesít — *Szabó* Gyula könyvkötőhöz, egyleti jegyzőhöz lehet fordulni.

A ref. kollegium tornavizsgálója ma, vasárnap lesz meg a Kollegium-kertjében és délután 3 órakor veszi kezdetét. Az egyes osztályok vizsgálatai ilyen sorrendben tartatnak meg: 16-án 4-ik elemi, 17-én I., VII., II., VI.; 19. és 20-án szóbeli érettségi vizsgát; 21-én IV., V., I., III.; 22-én II., III., IV., V.; 23-án VI., VII. osztályok. 24—26 ig magánvizsgálatok. Az *évvizsgáló* 18-án délután 3 órakor lesz, a midőn a pályadíjak is kiosztatnak.

Emléket az agyagfalvira. Ujabb adakoztak, *Ozsváth* Albert gyűjtőívén 1 frt, *Veisz* Berthold gyűjtőívén 20 frt, *Pünkösti* Gergely gyűjtőívén 15 frt 50 kr., *Pál* Mózes gyűjtőívén 5 frt 60 kr., a gyermekgyógyászati előleg egylet szövetkezet 5 frt, *Blajer* Balázs gyűjtőívén 2 frt 80 kr., *Kulcsár* István gyűjtőívén 2 frt, *Ravasz* Árpád tanár által, a sz.-udv. ref. kollegium ifjusága május hó 11-én tartott táncestély részbeni jövedelméből 20 frt. összesen 71 frt 90 kr, ezt hozzá adva a már begyűlt 672 frt 60 kr-hoz az alap összege tesz 744 frt 50 krt. Fogadják a nemes szívű adakozók hazafias adományukért a végrehajtó bizottság szíves köszönetét. Sz.-Udvarhely, 1899. május hó 10-én. *Ferenczi* János, vég. h. biz. pénztárnok.

A kir. áll. főreáliskola 8. oszt. tanulóink szóbeli érettségi vizsgálata e hó 12-én lesz. Az egyes osztályok vizsgálatai 15-én kezdődnek és 24-én nyerne befejezést. A *tornavizsga* 18-án, vasárnap délután 3 órakor, míg az iskolai év bezárása 29-én délelőtt 10 órakor lesz a tornacsarnokban. A vizsgálatok nyilvánosak.

Félmillió új főgimnázium. A magyar unitárius vallásközönség Kolozsvárott új főgimnáziumot épített, amelynek költségei közel félmillió forintban vannak előirányozva s melyek tervei most érkeztek be felülvizsgálat és jóváhagyás végett a vallás- és közoktatásminiszteriumhoz. Az építkezéshez a kultuszminiszter százhuszezer forint kedvezményes kamatu államkölcsönt helyezett kiállításba, a költségek többi részét a Berde-féle milliós hagyatéknak e célra fordítható ötvenezer forintnyi részéből s egyéb alapokból fedezik. Pusztán a telekkiszájtás 150,000 forintba került, mivel az egész környék be volt építve s ezeket az épületeket mind meg kellett vásárolni és lerombolni. Az épület maga 350,000 forintba kerül. Belső berendezését a legmodernebb igényeknek megfelelően tervezték úgy, hogy az intézetben a disztermeken kívül beülők számára is sok hálószoba lesz fűdővel és közös ebédlővel, a földszinten pedig megfelelő konyhaberendezéssel. Ebben az épületben lesz a főgimnázium igazgatójának a lakása is. Az épület (melynek terveit *Pákei* Lajos kolozsvári építész-mérnök készítette) díszére válik majd a hajdani fejedelmi városnak s méltó hajléka lesz a magyar unitárius vallás közönség egyetlen főgimnáziumának és teológiai akadémiájának.

A szemetes szekér. Úgy látszik, hogy a nyári munkaidő beállta a közöltségen fentartott szemetes emberekre is befolyással van, mivel tudunkkal a heti háromszori körutját három hétben egyszer teljesíti. Hogy milyen káros hatással van ez éppen most a forró nyári napok beálltával a közegészségre, azt fölösleges is fölemlitenünk, de másrészt a háztulajdonosok érdekében szólalunk föl, akik kénytelenek a napról-napra felgyülemelő szemetet a szűk udvarokon megtűrni, amely aztán dögletes szagával fertőzheti meg a levegőt. Igen helyén valónak találjuk, hogy azok a szerződés betartására most nyár tartama alatt szigoruan utasíttassanak.

A románok és a választói jog. Az erdélyi románok közt mozgalom indult meg arra nézve, hogy a románok választói jogaikkal éljenek. Tudvalevőleg

a románok a magyar politikában való részvétel ellen passzivitást fogadtak volt; most azonban egyelőre azért, mert a román nemzeti komité újra való létesítését remélik, a passzivitásból ki akarnak lépni. A mozgalom intézői fölhivták a románokat, hogy a választók összeírása alkalmával jogaikat érvényesítsék.

Az urnapi vásár. Mint előre megjósoltuk, az urnapi vásár nem gyűjtött akkora közönséget össze piacunkra, mint azt igen sokan remélték. A nyári munkaidő beállta, a huzamosabb jó idő tartotta vissza a vidék népét a várostól. A sátorosoknak egyáltalán nem, vagy ha igen is, nagyon gyenge volt a forgalmuk, a mit különben részben a pénzsűkének is lehetett tulajdonítani. A kereskedéseket azonban már inkább keresték föl, jóllehet ők is a vásár gyengeségéről panaszkodtak. Mint említők, az egész vásár alatt a baromvásárban volt nagyobb forgalom, hanem mivel a kereskedők maguk szabták meg az árakat, igen természetesen nyomottak voltak azok is.

Záró ünnepély. A helybeli m. kir. állami felsőleányiskola évvizsgálatait az intézet helyiségében e hó 21. és 22-én; önkézőköri záró ünnepélyét és évvizsgálóját pedig 25-én d. e. 11 órakor a főreáliskola tornacsarnokában tartja meg. Ugy a vizsgálatokra, valamint a záró ünnepélyre a közönséget szívesen látja az igazgatóság. Az ünnepély műsorát jövő számunkban közöljük.

Medárd napja nem hozta meg a félt országos esőt s a gazdák mostanság nyugodtan aludhatnak. Ha eső nem járt is *Medárddal*, némi időváltás mégis érezhetőbb volt. A kora reggeli órákban a levegő erősen lehűlt s valami nagyobb melegről a nap folyama alatt sem lehetett szó, révé a szélnek is, a mely a város utcáin porfelhők kergetésében talált szórakozást.

Távirida oszlopok. Amíg a postahivatal a Bethlen-utcában lakott, a távirida sodronyokat a vasutig igen természetesen, mint legrövidebb uton, a Bethlen-utcán vitték végig. Azóta a postahivatal a Kossuth-utcába költözött átál s a távirida-vezeték most természetesen a Kossuth-utcán vezetik végig, amíg a vasutmenti távirida-oszlopokhoz elér. A Kossuth-utcai vezetéknek csinos fenyőfa-oszlopokat állítottak föl, de hogy miért bir erre a Kossuth-utca külön privilégiummal — annak az isten a megmondhatója s hogy miért vannak a Bethlen-utcában még mindig ott a régi horihorgas oszlopok s rajtuk végig-végig egy ménkö vastag drótsodrony, a mely a vasuton érkezőkre nem a legkellemesebb benyomást gyakorolja, — azt szintén csak a mondhatná meg. Ideje volna azokat onnan eltávolítani, vagy amennyiben még szükség van rájuk — újakkal fölcserélni, mert így általános szépítési szempontból sem állhatnak meg egy fejlődésileg mobil állapotban levő városban.

A kacagás pszichológiája. Egy tudós professzor megfigyelte, hogy a kacagásnak különböző fajai vannak és hogy a kacagásból következtetni lehet az ember jellemére. Ime, a megfigyelései: Azok az emberek, kik Á-ban nevetnek, őszinték, szeretik a zajt, a mozgást és gyakran ingatag, változó jelleműek. A kik E-ben nevetnek, flegmatikusak vagy buskomorak. Az I-ben való nevetésből naivságra, odaadásra, félenkségre és határozatlanságra lehet következtetni. Az O-ban nevetők nagylelkűek és merészek. A ki U-ban nevet: embergyűlölő.

„Aeol” hárfá-czitera. *Rösler* és *Gábor* vaskereskedők az amerikai uttalalmányu „Aeol” hárfá-czitera ügynökségét megénk részére átalvették. E hangszernek az a legnagyobb sajátága, hogy minden zenei tudomány és előkészület nélkül bárki is azonnal játszhatik rajta, mivel az ördögös találmány oly furán van kieszelve, hogy a bedugott kotta lapok hangjegyei meg vannak számozva még pediglen olyképen, hogy a közvetlen felette levő hurt ha sorsszám szerint ujunkkal érintjük, bármelyik népdalt is eljátszhatjuk, annyival is inkább, mivel az összes magyar népdalok ilyen alakban is vannak kottázva.

Magyar Biztosítási Évkönyv. Ez a czim annak a jeles és hézagpótló magyar szakmunkának, melynek most jelenik meg a II-ik évfolyama. A nagy gondnal és hivatalos adatok alapján szerkesztett könyv első felét a legjelesebb közgazdasági és biztosítási szakírók tudományos és nagyérdemű dolgozatai töltik be — köztük több igazgató értekezéseivel. A kötet második részében az összes biztosítási vállalatok története igazgatósági tagjainak és vezető tisztviselőinek névsorával — lesznek felsorolva. A 300 oldalas mű külön-külön sorolja fel az alkalmazott tisztviselőket és hivatalos állásukat, miért is ez uton hívjuk fel az érdekelteket, hogy ki-ki azonnal jelentse be a személyére vonatkozó pontos adatokat. A könyv bolti ára díszes kötésben 1 frt 50 kr. lesz, míg előleges rendelésnél csupán 1 frt 20 krtba kerül, mely összeg e hó közepéig a „Biztosítási és Közgazdasági Lapok”-hoz Budapestre, VI. ker., Aradi-utca 40. szám alá küldendők.

Egy, esetleg két szoba butorozva vagy anélkül kiadó. Czim a kiadóhivatalban.

Tanügy.

A székelyudvarhelyi kir. állami főreáliskolával kapcsolatos internatusba az 1899—900. tanévre 65 tanuló vétetik fel, kik közül 20 tanuló 600; 10 tanuló 500; 10 tanuló 400; 10 tanuló 300 és 15 tanuló 200 korona díjt tartozik fizetni.

E helyekre ezennel pályázat hirdettetik.

Azon szülők, vagy gyámok, kik fiaikat, illetőleg gyámoltjaikat az internatusba felvétetni óhajtják, ebeli kérésüket f. évi július hó 10-ig az igazgatósághoz intézve és czimezve nyujtsák be, czimük és lakásuk pontos megjelölésével.

A kérelemhez mellékelni kell:

a) a legutolsó tanévről nyert iskolai bizonyítványt;

b) orvosi bizonyítványt arról, hogy a tanuló egészséges, nincsenek szervi bajai.

Azok, akik a mérsékelt díjakra óhajtának fiaikat, illetve gyámoltjaikat felvétetni, a fentemlített okmányokon kívül az illetékes hatóság által kiállított, egészen új keletű vagyonszármazási bizonyítványt is tartoznak csatolni, kérésük támogatására.

A díjak félévenként előre fizetendők. A rendes felvételi díjakon kívül minden tanuló köteles butorogálás czimén 10 koronát letétbe adni az igazgatóság rendelkezésére, mely összegből az előfordulható rongálások fedeztetnek.

A felvett tanulók élelmezést, lakást, fűtést, világítást kapnak s megfelelő felügyeletben részesülnek.

Az élelmezés a következő: reggeli: kávé zsemlelével: ebéd: három fogás, vasárnap és csütörtökön négy fogás; vacsora: egy fogás, rendszeren sült. Ezenkívül d. e. 10 órakor és d. u. 4 órakor egy-egy szellet kenyér.

Az értesítéshez egy kötelezvény is csatolattik, melyet a szülő, illetőleg a gyám szabályszerűen aláírni s legkésőbb 8 nap alatt az igazgatósághoz visszajuttatni tartozik, a felvétel elfogadásának igazolásául és biztosításául.

A tanítással járó díjakat, minő a tandíj, továbbá a szükséges taneszközök beszerzésével járó kiadásokat a szülők vagy gyámok külön tartoznak hordozni.

A felvett tanulók kötelesek mindenben az internatusi szabályzatok szerint eljárni. Azok a tanulók, kik rossz magaviseletet s folytonos szorgalomhiányt tanusítanak, az internatusból kizáratnak.

A főreáliskolába a beiratkozások szeptember 1-én kezdődnek.

Felvétel az építő ipari és gőzgépezési tanfolyamokkal kapcsolatos marosvásárhelyi m. kir. állami ipari szakiskolába. A fa- és fémpipari szakiskola négy éves tanulóit elméletileg és gyakorlatilag képzett iparosokká neveli. A tanulók gyakorlati kiképzése az intézet teljesen modernül felszerelt műhelyeiben történik, hol szakképzett művezetők vezetése alatt tanulja az ifjuság iparának gyakorlati részét.

Az iskola felöleli a fémpipar köréből a butor- és épület asztaloságot, esztergályozást és fafaragászatot; a fémpipar köréből pedig a gép-, mű- és épület-lakatoságot s ehez képest nyujtja mindazon elméleti és gyakorlati ismereteket, melyekre az ezen iparágak terén működő művelt és szakképzett iparosoknak szükségük van.

Rendes tanuló az lehet, ki valamely közép- vagy polgári iskola két osztályát vagy pedig az elemi népiskola 6 osztályát sikerrel végezte, vagy ezeknek megfelelő felvételi vizsgálatot tesz le, élete 12. évét már betöltötte s ehez képest kifejlett ép testalkattal bir, a mit hiteles orvosi bizonyítvánnyal kell igazolni.

Felvételtnek még az alsófoku tanonciskola három osztályát jó sikerrel végzett ifjak is. Rendkívüli növendék lehet minden iparossegéd vagy tanoncz, a ki csak egyes tantárgyakat kíván hallgani.

A felvétel előjegyzés alapján történik.

Ennek eredményéről a szülők minden évi aug. hó 20-ig értesíttetnek. — Előjegyzés végett minden első évfolyamba felvétetni óhajtó növendék július hó végéig az ipari szakiskola igazgatóságához akár személyesen akár írásban benyujtani tartozik a) keresztlevelet illetőleg születési bizonyítványát; b) atyja vagy gyámja beleegyezését tartalmazó nyilatkozatát, melyben kifejezendő annak kötelezettsége is, hogy az illető a tanidő — 4 év — teljes tartamát bevégi; c) iskolai képzettségéről szóló szabályszerű

bizonyítványát; d) az újraoltás megtörténtét tanúsító igazolványt.

A szakiskolában bennlakás nincsen, azonban a rendes és jó előmenetelt tanúsító tanulók részére 40 80 és 100 koronás ösztöndíjak állanak rendelkezésre.

Az ösztöndíjak elnyerését kérő folyamodványok hatósági szegénységi bizonyítvánnyal felszerelve augusztus hó 20-ig az igazgatóságához benyújtandók.

Az ipari szakiskolák fa- vagy fémipari szakosztályát végzett tanuló a kereskedelemügyi Minister Ur Ö Nagyméltóságának 17698-1895. sz. alatt kelt rendelete értelmében a fa-illetőleg a fémipar üzésére munkakönyvet kap. A fémipari szakosztályt végzetek ezen kívül még kazán- és gépkezelői képesítést is nyernek az intézetben. A végzett tanulók elhelyezéséről az igazgatóság gondoskodik. A tanév kezdődik szeptember 1-én és tart július végéig. Beiratási és tandíj nincsen. Műhelyi biztosíték fejében azonban minden tanuló 3 frtot tartozik fizetni.

A szakiskolával kapcsolatosan külön építő ipari téli tanfolyam és külön kazánfűtői, gőzgép, locomobil és cséplőgépkezelői tanfolyam van szervezve.

Az iskolára vonatkozó mindenemű felvilágosítással, ugyszintén az iskola szervezetét és tervét feltüntető nyomtatványokkal készséggel szolgál az igazgatóság.

Az utolsó út.

Sivár lélekkel, sápadt arccal, beesett szemekkel ott állt egyedül.

Elérkezett tehát ez a nap is!
A férfi leszámolt magával.
Körütekintett.
Hadd lássa újra e ragyogó fényt, mely tőle — nyugovóra térve — most bucsuzik.
Mily szép ez az élet! — S ma egész más, — vége, vége!
Ajtaja nyílik. Tudatják vele, hogy a lelki atya várja.
Ily hamar!
Rendbeszedi magát. Ne legyen a külseje is olyan züllött, mint üres, fáradt lelke, melynek üdeségét negyven év vihara elfonnyasztá.

Szertenéz a vidéken. Ott a ház, melyben született s melyhez a gyermekévek felejthetetlen emlékei fűződnek. Ott az ablak, melynél napsugaras délutánokon szappanbuborékokat eregetett az utcára. Ott a templom, hová iskolásfiu-korában járt. Ott az országút, melyen elment a messze, nagy világba. Oh, most is olyan még az ősi templom hatalmas harangjainak zuzása. Most is úgy ragyog a napsugár, most is hallja az édesanya intő szavát, az édesanyját, ki rég megtért pihenni porló őseihez

De odakünn már gyülekeznek. Őt várják.
Az óramutató izesztő perczezással int az időre.
Kitekintve, feketeruhás alakokat lát, majd egyenruhákön akad meg a szeme. Némelyek közönbös arccal állanak, mások komolyan, hidegen. Emezek kárörvendőn nevetgeltek.
Halkan nyílik az ajtó!
Végre tehát, itt a perc!
Érte jönnek.
Erőt vévén magán, megindul.

A kapunál némán köszönti egy ember kinek övén nagy kulcsesomó csüng.
A kocsni lassan tud csak haladni a bámész tömeg között, mely egészen elfogta az utakat. Nem csoda, mindenki látni akarta e ritka látványt s csak az előszeknek engedtek. A nők közül némelyik csendes átkot mormogott magában, a férfiak keze pedig önkéntelenül is ökölbe szorult. Ki-ki tudta, miért.

A bugó harangok szomorúan kongtak.
Megállt a menet.
Betértek egy tágas, sötét, épületbe. Ősz lévén, hamar homályba borult a nyugodni téré természet.

Látja már a végzetes helyet.
Ez ott a pap! Komor méltósággal várja áldozatát Oh, az egyház gondos, elkiséri fiait a bölcsőtől életük minden fázisán át a sirig, sőt azon túl is.

Ott a kereszt! — Kisértetiesen lobogó gyertyák!
Szegény ember!
Intették, hogy lépjen föl az emelvényre; — legyen férfi, — bátor és erős!
Legyen férfi! — Kesernyész mosoly vonult át arcán.
Legyen bátor! Ott, a hol már annyian reszkettek! ott ő legyen bátor!
Oh, ha ti mennétek ezen az uton, nem beszélétek így!
Fölebredt saját tehetetlenségében, nem a düh, — arra gyöngye volt, — hanem a gyöngye lelke ereje; a dacz.
Nyomorult nép!
Ne lásd, hogy reszkettek.
Komoly csöndben meg kezdődött az aktus.
Némelyek a gyöngébb idegzetűek közül elfojtott hangon, csendesen zokogtak.

Vissza gondolt elmúlt életére.
Az ő számára is föltárt az ifjuság csodás ábrándvilága s a csillagsugáros éjék a tanui, hogy benne is megvolt a boldogság utáni sejtelmes vágyódás, mely közös tulajdonunk.

Szeretett ő is; — de a szerelem mennyei lángja nem tudott a szenvedély tüzeiben kellőleg megtisztulni. A mi másnak eszköz volt, az neki cél: ő nem tudott a sivár érzékiségénél tovább jutni. Folyton új és új kielégítés után küzdve, elveszté előtte a maga az érzékiség is az ingerlékenység varázsát, bűnre bünt halmozott, — míg végre eljutott ide, az utolsó állomásra.
Mintha látta volna a kis Marie-t a tömeg közt!
Vagy nem ő volt?

Kis leány volt. Tizenöt éves. Szép, — fiatal, — ártatlan — és forróvérű. A mámor perceiben lábait csököltá.

Egyszerre nyoma veszett; — tán elköltözött, — tán megunta őt. Sohasem látta többet.

Fellépett az első lépcsőre.
Ismerősöket is látott, a fejével intett nekik, mint a ki utolsó Isten-hozzádot mond.

Fölpillantott a nemrég még ragyogó s most homályba borult égboltra. Hát az ég is gyászol?

Utóljára átgondolta eddigi életének sorsát. A hevüléseket, a mámort, a tévedéseket, a bűnöket, a melyekben volt szenvedés és volt gyönyörűség. És mindez elmúlt. Síváron, kifacsart szívvel, rogygyanó térddel áll most itt, úgy érezve, hogy lelkét a mult emlékei is, mint a fővényt a napsugarak, csak perzselik de meg nem termékenyítik.

Azután egész testében megrázkódva elszántan föllépett az utolsó lépcsőfokra, hol már komoly arccal állt a lelkiatya. A pap szólt hozzá.

Testben és lélekben megtörve térdrebukott... révedező szemével mégegyszer körütekintett... azután lehajtá fejét és...

... Örök hűséget esküdött a menyasszonyának.

K-ch Ö-n.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Sz. 218. 1899.
végrh. szám

Árverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-kereszturi kir. járásbíróóság 1896 évi 1977. számú végzése következtében Dr. Kovács Mór sz.-udvarhelyi ügyvéd által képviselt Héjjasfalva sz.-udvarhelyi helyi érdekű vasut részv. társaság javára Kőrispatak községe ellen 500 frt s jár. erejéig 1896 évi május hó 15-n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 330 frtra becsült 1 bika, és 1 magsertésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sz.-kereszturi kir. járásbíróóság 1899. évi V. 23/3. számú végzés folytán 381. frt 90 kr. tőkekövetelés, ennek 1898 évi szeptember hó 7. napjától járó 5 % kamatai, 1/3 % váltó díj és eddig összesen 2 frt 70 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Kőrispatak községében a község házánál leendő eszközzésére 1899. évi június hó 14-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül ki-

tűzetik és abhoz a venni széndékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el foguak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sz.-Kereszturt 1899. évi május hó 30-án.

Szalontai Albert,
kir. bírósági végrehajtó.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPPELLER
Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves hájszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik küszvényél, oszuzás, tag-szagattásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakorlatban rendelkeztek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyarkorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű hájszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatossak legyünk, mert több ki-sebberetkü utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” vedjegy és Richter czegeggyezes nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., osász. és kir. udvari szállító, RUDOLSTADT (Thüringia).

Schimpf Frigyes
szobafestő- és mázólo-műhelye
Székely-Udvarhely, Bethlen-utca.

Szives tudomásul! Üzletemet Medgyesről Székely-Udvarhelyre történt át-helyezése alkalmával a legkövetesebben rendeztem be. Oly helyzetbe jöttem tehát, hogy évek hosszú során át fokozatosan fejlesztett mintázatokkal és a festésben, mázóolásban teljesen jártas munkásaimmal becses megrendelőimet a legjobban és leggyorsabban szolgálhatom ki

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel

Schimpf Frigyes.

M. kir. államvasútak.

Nyári menetrend.

Érvényes 1899. május 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely érk.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			354	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	évk. Héjjasfalva ind.	1148		414
209			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva érk.		1112	403
951	558	1140	532	Segesvár		1051	340
	654	101		évk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		N.-Szeben			
	656	125		ind. K.-Kapus érk.		943	158
	849	433		évk. Kocsárd ind.		752	1054
		1030		M.-Vásárhely		1030	115
	854	443		nd. Kocsárd érk.		750	1042
	1046	645		Kolozsvár		555	833
	231	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	629		évk. Budapest ind.		915	830

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 559 perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve.

Utányomat nem díjaztatik.